

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 4

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 552 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2-4
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
2. — Decizie privind eliberarea doamnei Rela Nicoleta Ștefănescu, la cerere, din funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului	4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.114/2.221/6.074./2016 — Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului educației naționale și cercetării științifice pentru completarea anexelor nr. 1—3 la Hotărârea Guvernului nr. 485/2005 privind echivalarea funcțiilor militare din Ministerul Apărării Naționale cu funcții civile	5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 552**

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Terezia Arpaș în Dosarul nr. 14.295/55/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.731D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 14.295/55/2014, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Terezia Arpaș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de apel.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care permit judecătorului să cenzureze cererile de probațiune ale părților și să respingă probele propuse sub pretextul că nu ar fi utile cauzei. Se arată că justiția, în esență, se bazează pe probe, or, o justiție care refuză administrarea probelor propuse de părțile litigante nu este o justiție bazată pe probele propuse de părți, ci o injustiție prin care se tinde la ascunderea adevărului, iar procesul devine un simulacru de justiție.

5. **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială** opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. În opinia instanței, dispoziția procedurală incriminată tinde la a asigura rigoarea necesară procesului civil, inclusiv în ceea ce privește încuviințarea cererilor de probațiune, acordând judecătorului aflat în poziție de imparțialitate și independență, iar nu altui participant la proces — subiectiv interesat de soluția procesului, dreptul de a hotărî care anume probe solicitate sunt admise de lege și care anume prezintă relevanță și utilitate în pricina dedusă judecării. Scopul acestei dispoziții procedurale este acela de a permite judecătorului să evite administrarea unor probe inutile, nepertinente sau care nu prezintă *ab initio* concludență în dosar în raport cu obiectul cauzei.

Atâta vreme cât asupra admisibilității probelor se pronunță doar judecătorul imparțial și independent, iar nu vreuna dintre părți ori alt participant, sunt respectate principiile fundamentale ale procesului civil și se evită și prelungirea nejustificată a procedurilor prin administrarea unor probatorii inutile, propuse de partea care are interes în tergiversarea cauzei. În lipsa unui asemenea text de lege, dacă libertatea probelor nu ar putea fi cenzurată de către judecătorul cauzei, oricare din părțile litigante ar putea, prin conduita procesuală adoptată și prin multitudinea de probe inutile propuse, să prelungească la nesfârșit procedura de judecată, ceea ce ar conduce la înfrângerea unui principiu fundamental, acela al dreptului la un proces echitabil într-un termen rezonabil.

6. În eventualitatea unei aprecieri eronate asupra utilității probei, partea interesată poate exercita calea de atac, iar prevederile procedurale permit părții să reitereze aceeași probă în calea de atac și să obțină administrarea ei chiar în calea de atac a apelului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații.

9. În temeiul acestui mandat constituțional, la art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se prevede că probele se pot încuviința numai dacă sunt întrunite cerințele prevăzute la art. 255, vizând admisibilitatea probelor, în afară de cazul când ar exista pericolul ca ele să se piardă prin întârziere. Potrivit art. 255 din noul Cod de procedură civilă, pentru a fi admisibile, probele trebuie să fie legale și concludente, verosimile și pertinente. Probele sunt încuviințate de către instanță după ce aceasta a verificat dacă sunt admisibile și după ce le-a pus în discuția contradictorie a părților. Instanța va da o încheiere de admitere sau de respingere a probelor propuse, care va arăta faptele ce vor trebui dovedite, mijloacele de probă încuviințate, precum și obligațiile ce revin părților în legătură cu administrarea acestora. Instanța poate reveni asupra unor probe încuviințate dacă, după administrarea altor probe, apreciază că administrarea vreuneia nu mai este necesară. Instanța este însă obligată să pună această împrejurare în discuția părților.

10. Totodată, se arată că susținerea autoarei excepției, în sensul că normele privind încuviințarea probelor încalcă dispozițiile constituționale cuprinse la art. 53, vizând restrângerea anumitor drepturi și libertăți ale cetățenilor, este neîntemeiată, având în vedere că normele criticate instituie condițiile exercitării unui drept procesual — dreptul de a propune probe — și nu constituie o restrângere a exercitării acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

11. Guvernul mai indică și jurisprudența relevantă în materie a Curții Constituționale care s-a pronunțat asupra unei soluții legislative similare din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv Decizia nr. 590 din 8 noiembrie 2005 și Decizia nr. 392 din 26 aprilie 2012.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că norma legală criticată prevede ca regulă de încuviințare a probelor întrunirea cerințelor prevăzute la art. 255 din Codul de procedură civilă. Încheierea prin care se încuviințează probele va arăta faptele ce vor trebui dovedite, mijloacele de probă încuviințate, precum și obligațiile ce revin părților în legătură cu administrarea acestora [art. 258 alin. (2) și art. 259 din același cod]. Respingerea nemotivată a unei probe solicitate face ca hotărârea să fie nelegală și netemeinică, deoarece nu se poate verifica rațiunea pentru care probele solicitate au fost respinse. Se amintește, în acest sens, că încheierea instanței privind încuviințarea probelor poate fi atacată cu apel, odată cu fondul [art. 466 alin. (4) din același cod].

13. În legătură cu susținerile autoarei excepției privind cenzurarea arbitrară și abuzivă a probelor de către judecător, se arată că dispozițiile art. 22 alin. (2) din Codul de procedură civilă, consacrand rolul activ al judecătorului în soluționarea cauzei, reglementează îndatorirea acestuia de a stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale.

14. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbateră acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc. Astfel, ținând cont de textul legal citat, Avocatul Poporului constată că o expresie a rolului activ este și competența judecătorului de a administra probele necesare în vederea lămuririi cauzelor. De aceea, se justifică și competența acestuia de a hotărî în privința încuviințării probelor propuse de părți.

15. În ceea ce privește accesul liber la justiție, acesta presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Dreptul consacrat prin art. 21 din Legea fundamentală, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngărđire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept. Avocatul Poporului mai observă, de altfel, că norma criticată se aplică în mod egal tuturor justițiabililor, fără discriminări și fără privilegii.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins: „*Probele se pot încuviința numai dacă sunt întrunite cerințele prevăzute la art. 255, în afară de cazul când ar exista pericolul ca ele să se piardă prin întârziere.*”

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în fața legii, art. 21 alin. (2) și (3) privind dreptul la un proces echitabil și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat asupra unei soluții legislative similare din Codul de procedură civilă din 1865, prin raportare la critici asemănătoare și la o parte din prevederile constituționale invocate în prezenta cauză.

21. Astfel, prin Decizia nr. 590 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.099 din 6 decembrie 2005, Decizia nr. 981 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 august 2009 și Decizia nr. 392 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2012, Curtea, analizând prevederile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, a statuat că în ceea ce privește competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concludența sa, aceasta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate. Astfel, în absența oricărui criteriu cu valențe discriminatorii, reglementarea în cauză nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

22. În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, Curtea a constatat că dispozițiile art. 167 alin. 1 din Codul de procedură civilă privind competența judecătorului de a se pronunța asupra admisibilității probelor, departe de a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în realitate îi dau expresie, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie.

23. De asemenea, prin Decizia nr. 1.184 din 15 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 15 noiembrie 2011, Curtea a menționat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 9 iunie 1998, pronunțată în Cauza *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei* (paragraful 34), prin care aceasta a statuat că admisibilitatea probelor reprezintă o problemă care trebuie să fie reglementată de dreptul intern, iar aprecierea lor aparține instanțelor naționale, așa încât Curții îi revine doar rolul de a examina dacă procedura în cauză, în ansamblul ei, inclusiv în privința administrării probelor, a avut un caracter echitabil. În același sens sunt, de exemplu, și Hotărârea din 30 iunie 2009, pronunțată în Cauza *Viorel Burzo împotriva României* (paragraful 137), Hotărârea din 21 aprilie 2011, pronunțată în Cauza *Nechiporuk și Yonkalo împotriva Ucrainei* (paragraful 273) și Hotărârea din 1 martie 2011, pronunțată în Cauza *Welke și Biafek împotriva Poloniei* (paragraful 57).

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai reține că, potrivit art. 22 alin. (2) din actualul Cod de procedură civilă: „*Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul*

pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbateră acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor

pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.”

26. În aceste condiții, Curtea constată că nici prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept și nici cele ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu au incidență în cauză, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea niciunui drept fundamental.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Terezia Arpaș în Dosarul nr. 14.295/55/2014 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și constată că prevederile art. 258 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea doamnei Rela Nicoleta Ștefănescu,
la cerere, din funcția de secretar de stat
la Cancelaria Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Rela Nicoleta Ștefănescu, în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 4 ianuarie 2017, doamna Rela Nicoleta Ștefănescu se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Cancelaria Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Florin Marius Tacu

București, 4 ianuarie 2017.
Nr. 2.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.114 din 29 septembrie 2016

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 2.221 din 28 noiembrie 2016

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
Nr. 6.074 din 13 decembrie 2016

ORDIN

pentru completarea anexelor nr. 1—3 la Hotărârea Guvernului nr. 485/2005 privind echivalarea funcțiilor militare din Ministerul Apărării Naționale cu funcții civile

Pentru aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 485/2005 privind echivalarea funcțiilor militare din Ministerul Apărării Naționale cu funcții civile, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul educației naționale și cercetării științifice emit prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 1—3 la Hotărârea Guvernului nr. 485/2005 privind echivalarea funcțiilor militare din Ministerul Apărării Naționale cu funcții civile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 6 iunie 2005, cu completările ulterioare, se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihnea Ioan Motoc

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul educației naționale
și cercetării științifice,
Mircea Dumitru

ANEXĂ

1. Anexa nr. 1 „Tabel privind echivalarea funcțiilor militare de conducere, comandă și stat major cu funcții civile” se completează cu următoarele funcții:

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titulatura funcției	
A. OFIȚERI			
1.	S	Director general al Direcției generale de informații a apărării	Secretar de stat
2.	S	Locțiitor director general al Direcției generale de informații a apărării	Director general instituție publică
3.	S	Director la structurile centrale	Director instituție publică
4.	S	Director adjunct la structurile centrale	Director adjunct instituție publică
5.	S	Comandant al componentei operaționale la statul major al categoriei de forțe	Director de program
6.	S	Șef oficiu din Direcția generală de informații a apărării	Director instituție publică
7.	S	Șef oficiu în structuri centrale/mari unități/unități	Șef serviciu
8.	S	Șef secție din structuri de resurse umane	Șef serviciu resurse umane
9.	S	Șef birou din structuri de resurse umane	Șef birou resurse umane
10.	S	Locțiitor șef resurse, locțiitor șef instrucție și doctrină, locțiitor al comandantului componentei operaționale la statul major al categoriei de forțe	Director de program

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titulatura funcției	
11.	S	Director Autoritatea Aeronautică Militară Națională, comandant secție	Director instituție publică
12.	S	Șef de stat major al componentei operaționale la statul major al categoriei de forțe	Director adjunct
13.	S	Comandant și loțiitor al comandantului la școala militară de maiștri militari și subofițeri	Director unitate de învățământ
14.	S	Șef de stat major la școala militară de maiștri militari și subofițeri	Șef serviciu
15.	S	Șef centru de comandă, loțiitor șef centru de comandă	Șef birou instituție publică
16.	S	Șef centru principal/secundar	Șef birou instituție publică
17.	S	Șef formație, șef tură în centrul de comandă	Șef unitate elementară de lucru
18.	S	Șef oficiu naval de informații	Șef serviciu
19.	S	Comandant al comendurii de garnizoană	Șef birou instituție publică
20.	S	Loțiitor șef oficiu naval de informații	
21.	S	Șef al instrucției și educației	Șef serviciu
22.	S	Ajutor comandant serviciu de luptă (exclusiv electromecanic)	Ofițer punte
23.	S	Ajutor comandant serviciu de luptă electromecanic	Ofițer mecanic
B. MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI			
1.	S	Șef compartiment documente clasificate	Documentarist (studii superioare)
2.	PL, L	Șef compartiment documente clasificate	Funcționar documentare
3.	S	Subofițer stat major nivel 1, 2 și 3 în modulul personal	Specialist în resurse umane
4.	PL, L	Subofițer stat major nivel 1, 2 și 3 în modulul personal	Tehnician de resurse umane
5.	PL, L	Instructor sportiv nivel I	Preparator sportiv

2. Anexa nr. 2 „Tabel privind echivalarea funcțiilor militare de execuție cu funcții civile” se completează cu următoarele funcții:

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titulatura funcției	
A. OFIȚERI			
1.	S	Ofițer 1, 2, 3, 4, 5, ofițer specialist, ofițer de stat major	Consilier, expert, referent de specialitate în administrația publică
2.	S	Comandant detașament/instalație, loțiitor comandant detașament din Forțele Navale	
3.	S	Ofițer specialist în domeniul sportului	Consilier sportiv
4.	S	Navigator, navigator cu dirijarea, Operator/controlor de trafic aerian operațional (ajutor/asistent)	Inginer/inspector de specialitate/referent de specialitate/expert în serviciile de trafic aerian
5.	S	Instructor cu parașutajul și mijloace de salvare	Șef echipă intervenții și supraveghere echipamente în serviciile de trafic aerian
B. MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI			
1.	PL, L	Administrator depozit	Gestionar depozit
2.	PL, L	Șef sală	Șef atelier școală
3.	PL, L	Responsabil radiofar	Șef stație radiorelee
4.	PL, L	Maistru militar cu evidența D.C.	Funcționar documentare
			Inspector documente secrete

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titlatura funcției	
5.	PL, L	Comandant serviciu de luptă operații	Șef echipaj maritim/fluvial
6.	PL, L	Comandant serviciu de luptă senzori și armamente	
7.	PL, L	Subofițer specialist în domeniul sportului	Instructor sportiv
8.	PL, L	Administrator cazarmă	Maistru construcții civile, industriale și agricole
9.	PL, L	Șef complex/bază sportivă	Administrator
10.	PL, L	Șef formațiune deservire	Șef echipă specializată

3. Anexa nr. 3 „Tabel privind echivalarea funcțiilor militare de logistică și specialitate cu funcții civile” se completează cu următoarele funcții:

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titlatura funcției	
A. OFIȚERI			
1.	S	Subinginer Radiolocație	Subinginer electronist transporturi, telecomunicații
2.	S	Contabil-șef	Șef serviciu financiar-contabilitate
3.	S	Ofițer 1, 2, 3, 4, 5, ofițer specialist în structuri de resurse umane	Specialist resurse umane
4.	S	Responsabil cu protecția mediului	Inspector de specialitate ecolog
B. MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI			
1.	S	Subofițer care exercită activități de audit public intern	Auditor intern
2.	PL, L	Comandant nava școală „Matelotul”, comandant cuter „Tomis”, comandant bac/cazarmă plutitoare/ceam/atelier nepropulsat/șalupă remorcaj salvare și scafandri/remorcher/șalupă/tanc fluvial/doc plutitor/navă de comandament „Fortuna”	Conducător de șalupă maritimă/fluvială
3.	PL, L	Operator principal/patrula elicoptere ambarcate	Tehnician instalații de bord (avion)
4.	PL, L	Comandant serviciu de luptă electromecanic	Maistru electromecanic
5.	PL, L	Comandant serviciu de luptă logistic	Tehnician/tehnician responsabil afacere, metode logistică
6.	PL, L	Comandant serviciu de luptă scafandri	Scafandru șef grup
7.	PL, L	Specialist în domeniul apărării împotriva incendiilor, subofițer de stat major nivel 1, 2 și 3 cu apărarea împotriva incendiilor	Cadru tehnic cu atribuții în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor
8.	PL, L	Specialist în domeniul sănătății în muncă, subofițer de stat major nivel 1, 2 și 3 cu securitatea și sănătatea în muncă	Tehnician în securitate și sănătate în muncă
9.	PL	Specialist în domeniul protecției mediului	Inspector protecția mediului
10.	PL	Subofițer de administrație nivel 1/subofițer de administrație nivel 2 din cadrul microstructurii „Contabil șef”	Referent casier
11.	PL, L	Subofițer de stat major nivel 1, 2 și 3 cu supravegherea tehnică și metrologia legală	Inspector ISCIR
12.	PL, L	Șef grupă mobilă reparații muniții	Artificier lucrări de suprafață
13.	PL, L	Administrator depozit	Gestionar depozit
14.	PL, L	Administrator magazie	Magaziner

Nr. crt.	Funcții militare		Funcții civile
	Nivelul de studii necesar funcției	Titlatura funcției	
C. SOLDAȚI ȘI GRADAȚI PROFESIONIȘTI			
1.	CIL, L, PL	Bucătar	Bucătar
2.	PL, L	Armurier armament infanterie/artilerie	Armurier
3.	PL, L	Artificier	Artificier lucrări de suprafață
4.	PL, L	Șofer autospeciale pentru stingerea incendiilor	Șofer autocamion
5.	PL, L	Mecanic mașini pentru stingerea incendiilor și șofer autospeciale	Mecanic auto
6.	L	Comandant grupă (șef de mașină)/apărare împotriva incendiilor	Șef formație intervenție, salvare și prim-ajutor
7.	PL, L	Servant /apărare împotriva incendiilor	Servant pompier
8.	PL, L	Pompier	Servant pompier
9.	CIL	Sanitar	Infirmier

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

